

Met de Octavus naar België en Frankrijk in 2012

Op woensdag 15 mei 2012 vertrokken we richting Woudsend. Met de dieseltank vol en de tripteller van de GPS op 0 gezet, gingen met regen en veel wind van start.

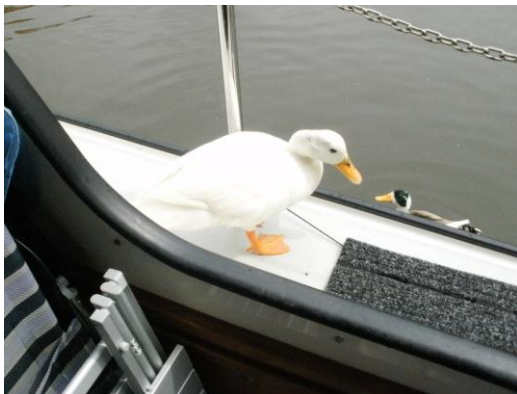
Niet een ideaal begin van een vakantie, maar zulke dagen heb je nu eenmaal.

Omdat we 4 maanden weg zouden blijven en een aantal verjaardagen zouden missen, hadden we bij onze dochter en schoonzoon in Woudsend afgesproken. Onze zoon met zijn gezin uit Sneek zouden daar ook komen. Na een paar gezellige dagen in Woudsend gingen we op 18 mei weer verder, met als eerste doel Maasbommel voor het BEGE-weekend.

Via Steenwijk, Kampen, Harderwijk, Breukelen, Nieuwegein voeren we naar de haven van Wijk bij Duurstede. Daar hadden we afgesproken met de Feestcommissie en enkele bestuursleden om vandaar uit gezamenlijk naar Maasbommel te varen om de voorbereidingen te treffen voor het BEGE-weekend. Helaas moesten wij door een hardnekkige blessure aan de enkel van Joke eerst naar de huisarts van Wim en Lammy van Rooijen en vertrok het konvooi vrijdags 25 mei zonder ons. Maar de volgende dag konden wij ook 's ochtends vroeg koers zetten naar Maasbommel. Via het Amsterdam-Rijnkanaal, de Waal en de Maas kwamen wij zaterdagmiddag dan toch aan in jachthaven Hanzeland.

Na een gezellig Pinksterweekend, verbleven we nog een paar dagen op de recreatieplas De Gouden Ham aan de Maas. Het weer kon niet beter en omdat Joke met haar blessure ook niet echt mobiel was, deden we het even rustig aan.

Op 31 mei voeren we naar de stadshaven van Heusden. Een paar eenden waren erg brutaal en kwamen zelfs aan boord. Eéntje kwam zelfs in de kuip en later op het dak van de boot!

Nadat wij hem verjaagd hadden viel hij andere boten lastig. Het was een komisch gezicht, een schipper met een bezem achter een eend aan! Omdat we nog op de uitslag van een bloedonderzoek moesten wachten, besloten we om naar de Biesbosch te varen, waar we een rustige plek aan een steiger in de Aakvlaai vonden. Helaas regende het een paar dagen achter elkaar. De voorraad moest weer aangevuld worden, dus toch maar weer verder naar de jachthaven van Oosterhout. Je ligt daar rustig en vlak bij het

centrum. Joke had inmiddels nieuwe medicijnen gekregen en we wilden eerst afwachten hoe het verder zou gaan. We zagen het niet zitten, om eventueel in het buitenland naar ziekenhuizen te gaan. Dus bleven we voorlopig nog even in Nederland. Via de Mark voeren we naar Stampersgat, Boven Sas en naar Steenberg. Allemaal leuke plaatsen om te verblijven, met goede voorzieningen.

Op 13 juni besloten we om toch via België naar Frankrijk te varen.

Na nog een overnachting in Tholen zetten we koers naar Antwerpen. Inmiddels hadden we al 553 km. afgelegd. Havenmeester Tony van jachthaven Willemdok gaf ons een mooi plekje, vlak bij het havenkantoor. Hierdoor hadden we een prima Wifi verbinding en konden zelfs skypen met de kinderen. Uiteraard hebben we in Antwerpen ook op een terras op de Groenplaats een lekker Belgisch biertje gedronken. Met de havenmeester hadden we even overlegd wat voor ons een gunstig tijdstip van vertrek naar Gent zou zijn. Als we met laagwater zouden vertrekken, zouden we met de vloedstroom halverwege de middag in Gent kunnen zijn, een tocht van ruim 80 km. Dit hield in dat we om 06.30 uur al door de Londenbrug moesten. Dan door de Siberiabrug en ons dan aanmelden via de marifoon voor de Rooyersluis. Na lang wachten konden we dan eindelijk met de beroepsvaart mee schutten en voeren tegen 9 uur dan eindelijk op de Schelde. We zaten op het moment van de kentering en pas een uurtje later merkte we echt dat we de stroom mee hadden. Toen ging het lekker vlot en tegen 15.00 uur kwamen we bij de sluis Merelbeke bij Gent aan.

Na het schutten, betaalden we bij de sluismeester € 25,- voor het Vlaamse Vaarwegen vignet. Vanuit de sluis vaar je op de ringvaart rond Gent en de eerste afslag aan stuurboord leidt naar het centrum. Direct na de afslag kom je bij de Yachting Club Merelbeke, een dure naam voor een hele gezellige en gewone jachthaven. Voor de prijs van € 1,- per meter lig je aan een goede steiger, inclusief douche, wasmachine + droger en Wifi. Ze hadden een feesttent opgezet, om die avond de maatjesavond te vieren. Voor een vast bedrag haring eten en drankjes. Wij waren echter die dag om 05.30 uur al opgestaan, meer dan 80 km gevaren, dus voordat het donker was sliepen we al. De volgende ochtend (zondag 17 juni) voeren we door naar het centrum van Gent. Aan de Ketelvaart vonden we een ligplaats, op

loopafstand van het centrum. Er was een braderie en markt, prachtig weer, dus de dag kon niet meer stuk.

In Gent kun je zomaar een paar dagen doorbrengen, maar wij hadden andere plannen: Frankrijk!

Dus maandag ochtend hebben we de stad weer verlaten, staken de ringvaart over en voeren stroomopwaarts de Bovenschelde op, met als doel deze dag Oudenaarde. Ook dit is een mooie stad, waar we al vaker geweest waren. Na een overnachting hadden we weer 40 km.

voor de boeg naar Tournai (Doornik), waar een mooie steiger in het centrum ligt waar je gratis 48 uur mag liggen. Het ligt wel onrustig, omdat de beroepsvaart hier langs vaart. Dus een nachtje was wel genoeg voor ons.

Inmiddels 764 km. van huis, tankten we in de plaats Antoing bij bunkerschip Neptunia, vlak voor de grens met Frankrijk. In de plaats Fresnes meldden we ons bij de sluis aan en ontvingen een papier met de datum van binnenkomst in Frankrijk. Voor het Franse vaarvignet moesten we nog wat verder doorvaren, naar Trith Saint Legèr. Achter een Belgisch vrachtschip ging het verder en na 5 sluizen kwamen we bij de plaats Denain. Na een tocht van 50 km. deze dag vonden we het welletjes en legden de boot, na de sluis aan.

Je ligt wat verder van het centrum, maar omdat wij verder niets nodig hadden, vonden we dat prima. De volgende ochtends weer verder richting Bouchain, nog steeds via de Escaut (Bovenshelde) richting zuidwaarts. Net voorbij de sluis van Bouchain heb je keuze uit 2 mogelijkheden richting Compiègne. Via het Canal Saint- Quentin en Cambrai of via het Canal du Nord. Wij kozen voor de laatste optie en kwamen via Arleux al vroeg in de middag bij de plaats Marquion aan, waar een jachtensteiger aan stuurboord vlak voor de sluis is. Je kunt hier water tanken en eventueel boodschappen doen. Aan de overkant lagen veel spitsen, (binnenvaartschepen van ongeveer 40 mtr.) waar opvallend veel Nederlandse schippers opzitten. Ze vervoeren in die omgeving vooral graan. Tegen de avond kregen we een flinke onweersbui over ons. Ons plan was om de volgende ochtend weer vroeg te vertrekken, maar dat liep toch wat anders. Het was erg druk met beroepsvaart in het Canal du Nord en omdat de sluizen maar 90 mtr. lang zijn kunnen er maar 2 schepen tegelijk in. Ook varen er veel zgn. pousseurs, dat zijn 2 spitsen aan elkaar, waar ze van het voorste schip de stuurhut verwijderd hebben. Een zo'n schip vult dan de hele sluis en omdat de sluizen maar 5½ breed zijn, varen ze zeer langzaam de sluis in. Je kunt er dan als jachtje niet meer bij in. Op een bepaald moment passeerden ons een vrachtschip uit Frankrijk en een uit Brugge. Daar konden we dus ook niet mee in de sluis. Maar de Belgische schippersvrouw vertelde ons via de marifoon dat achter hen een Nederlands vrachtschip, de Tessa van ongeveer 45 meter voer, waarmee we wel konden schutten. De schipper van de Tessa had het ook al via de marifoon gehoord en zo konden we dan eindelijk via de sluis verder. We legden die dag, via 11 sluizen en een tunnel van 2369 mtr. een afstand van slechts 38 km. af naar Peronne. Hier hadden we al eens eerder gelegen en we wisten zelfs de Wifi-code nog! Helaas was er nog amper plaats en staken we met de boeg 4 meter voorbij de steiger. Vlak bij was een tankstation, zodat we met jerrycans de dieseltank konden bijvullen. We bleven 2 dagen in Peronne en op zondag 24 juni gingen we met veel regen toch maar weer verder. Na 5 minuten kwamen we al bij de eerste sluis voor die dag. Achter de Belgische spits "Don Juan"

konden we de sluis in, waar we veel last hadden van het schroefwater. Nadat we de sluis uit gevaren waren, hebben we met de marifoon even gevraagd of we bij de volgende sluis eerst konden invaren. Dat was geen probleem en dit ging veel beter. Het bleef maar regenen en omdat aanleggen ook geen optie is in dit kanaal, zat er niets anders op dan maar door te varen naar Pont l'Évêque aan het eind van het Canal du Nord. Na 48 km, 7 sluizen en een tunnel van 1058 mtr. kwamen we daar rond 18.00 uur aan. Gelukkig konden we nog een plekje vinden en weldra zaten we aan een wel verdiende borrel!

De volgende dag, maandag 25 juni, zag de wereld er een stuk vriendelijker uit. Het zonnetje scheen en het leek wel of alle beroepsvaart de andere kant opging. We voeren vlot naar Janville, waar een dubbele sluis is. Ook het schutten ging snel en we voeren verder richting Compiègne. Vlak vóór deze stad, waar we al eens eerder waren geweest, is een scherpe bocht naar bakboord, de Aisne op. Bij het eerste sluisje (43 X 5,5 mtr.) ontvingen we van de sluiswachter een kastje voor de afstandsbediening. Nu konden we de volgende sluizen zelf bedienen. De Aisne is vooral de eerste 70 km. een erg mooie rivier. Veel bochten en veel begroeiing. Het nadeel is wel dat je de dorpjes onderweg niet goed kan zien.

In het plaatsje Vic-sur-Aisne troffen we een Halte Nautique, voorzien van stroom en water. Er lag nog een Franse huurboot en er stonden picknickbanken op de kant. Winkels, bakker en een postkantoor vlakbij, dus dat kon niet mooier. 's Morgens even een vers stokbroodje gehaald en toen weer verder. De Franse huurboot was inmiddels vertrokken, maar omdat die erg langzaam voer, troffen we deze alweer bij de volgende sluis. Na hen gepasseerd te zijn, voeren we richting Soissons, een grotere stad.

Maar omdat de afmeer mogelijkheden niet zo geweldig waren, besloten we door te varen naar Bourg et Comin, waar ook een Halte Fluvial is. Hier lag echter een groot Engels schip, dat samen met een andere grote boot de hele steiger in beslag nam. Maar net na de sluis vonden we toch een ligplaats. Het weer bleef ook de volgende dag goed en we gingen bijtijds weer verder, richting Berry-au-Bac. Na de sluis bij deze plaats, kun je rechtdoor naar het Canal des Ardennes of stuurboord richting Reims, wat wij deden. Eerst moet je dan weer een sluis in, waar we eerst moesten wachten op een vrachtschip. Na het schutten vaar je dan op het Canal de l'Aisne à la Marne. Hier zitten een paar sluizentrappen in, een serie van 4 of 5 sluizen vlak achter elkaar. Als je zo'n sluis nadert, wordt je gedetecteerd door elektrische ogen. Je krijgt groen licht en kan dan de sluis invaren. Door middel van een stang, die je zelf bedient, zet je het schutten in werking. Na 10 sluizen en 1003 km. van huis, kwamen we aan in La Verrerie, waar al een Nederlands jacht uit Vinkeveen lag. Het was erg warm die dag, dus we deden het rustig aan. In het plaatsje is verder weinig te beleven, dus de volgende dag voeren we 11 km. verder naar Reims. Midden in de stad, aan het kanaal, is

de jachthaven. Mooie steigers en wasmachine, waar we gebruik van maakten. Een nadeel is dat de A4 aan de andere kant van het kanaal langs loopt, wat natuurlijk wel herrie geeft. We besloten dan ook om maar een dag te blijven. Reims hadden we ook al eens eerder bezocht, toen we van Parijs af kwamen. We wilden nu meer tijd besteden aan een traject wat nog nieuw was voor ons. Vrijdag 29 juni gingen we dan ook weer bijtijds verder. We legden deze dag 32 km. af, passeerden 15 sluizen en de tunnel van Mont Billy, 2302 mtr lang. Aan het einde van de dag meerden we af in Condé-sur-Marne, vlak bij een T-splitsing. Er lagen meer Nederlanders, het lag al wat vol. Op de kant weinig meerpalen, dus onze lange lijn van 40 mtr kwam goed van pas. Het dorpje zelf stelt niet erg veel voor, maar een warme bakker was er wel.

De volgende dag gingen wij bakboord uit, het Canal latéral á la Marne op, met bestemming Châlons-en-Champagne. Het kanaal werd wat smaller en er dreven veel waterplanten in het water. Dus goed het midden aanhouden en dagelijks de wierpot nazien. Châlons-en-Champagne is maar 16 km en 3 sluizen verder, dus mooi op tijd kwamen we daar aan. Na de sluis kwamen we bij een nieuwe jachthaven, die er prachtig uit zag. Het havenkantoor en toiletgebouw zijn erg modern, prachtig om te zien. Het kost er maar € 8,- per nacht, incl water en stroom. Ieder schip heeft zijn eigen voorziening! Grote wasmachine en droger voor maar € 3,-. We troffen het met het weer en er was een muziek Festival van 30 juni- 29 juli, met een paar optredens per week. Wij gingen 's avonds naar een optreden van een Tunesische zangeres, Emel Mathlouthi. Een geweldig optreden en we kochten een gesigndeerde CD van haar. Ze was verrast om te horen dat we uit Nederland kwamen. Er zijn veel winkels in de stad, een grote kathedraal en mooie parken vlak bij de haven. Dus de zondag zijn we ook nog gebleven. Maar maandag 2 juli gingen we dan toch weer verder en kwamen 14 km. verder bij het plaatsje Pogny, waar we in eerste instantie afmeerden om een broodje te eten. Het was erg warm en we besloten om deze dag niet meer verder te varen. We lagen aan een loswal, maar er komen amper boten voorbij, dus lekker rustig. We lagen vlak bij een stroomversnelling in de Marne, die parallel aan het Canal loopt. De volgende etappe was Vitry-le-François, 20 km. en 6 sluizen verder. Niet een stad die grote indruk op ons maakte. Wel zijn er een aantal grote supermarkten in de buurt.

De jachthaven lag in een zijarm en er was nog plaats. Er lag een bont gezelschap van allerlei nationaliteiten, Zweden, Zwitsers, Canadezen, Duitsers en natuurlijk ook Nederlanders. Dat maakt zo'n haven toch altijd weer levendig. Je krijgt hier en daar wat tips over winkels en vaarroutes, dus je steekt altijd weer wat op. Natuurlijk de volgende ochtend weer een vers stokbroodje gehaald, water getankt en toen de touwen weer los, op woensdag 04 juli.

Het komende traject was voor ons totaal onbekend. Van Vitry-le-François tot Toul stonden ons op een afstand van 131 km, 97 sluizen te wachten! Het is wel een traject waar het erg rustig varen is en ook is het vaarwater smaller dan tot nu toe. Maar het was wel een heel mooi stuk, met veel begroeting onderweg. De vele sluisjes werden weer met de afstandsbediening door ons zelf geopend. Je kunt het op je eigen tempo doen.

De eerste sluizen functioneerden prima en met een rustig gangetje van zo'n 8 km per uur ging het steeds verder. Na een aantal sluizen, zagen we een Nederlandse kruiser afgemeerd liggen voor de sluis. Het bleek dat er een storing was. De schipper had al gebeld, dus het was wachten op hulp. Na enige tijd kwam er iemand van de VNF (Franse waterwegen beheerder), die met de hand de sluis moest openen. Dit viel nog niet mee en de beste man had ook veel last van de warmte. Maar goed, we konden invaren en het schutten verliep goed. Als dank hebben we de man 2 blikjes koud drinken gegeven. Vanaf nu voeren we dus met 2 boten van sluis naar sluis. Dan moet je meer rekening met elkaar houden, wat soms lastig is. Er staan n.l. niet zo veel bolders op de sluis, dus regelmatig lagen wij met de

achterkant bijna tegen de sluisdeuren. Maar alles verliep goed, maar verder op waren ook een paar sluizen in storing. Gelukkig is het op dit traject erg rustig, dus hulp is steeds nabij. Bij de sluizen was weinig afmeer gelegenheid, dus we voeren van sluis naar sluis, in de hoop dat we op een bepaald moment een leuk aanlegplaatsje tegen zouden komen. De andere boot haakte op een bepaald moment af, maar wij gingen nog verder. Tegen 18.00 uur (sluitingstijd van de sluizen) nog steeds geen mooi plekje gevonden, dus uiteindelijk de boot maar vastgemaakt aan een betonblok en een boom. We hadden die dag slecht 31 km

afgelegd, met wel 17 sluizen! De volgende dag voeren we weer verder naar het plaatsje

Fains-les-Sources, waar een aanlegplaats net onder de sluis met water en stroom was. Bij de vorige sluis was ons door het personeel gevraagd hoe laat we 's morgens weer wilde vertrekken en we spraken om 09.00 uur af. Dit i.v.m. een brug, pal voor de sluis. Dit zou voor ons de eerste, te openen brug in Frankrijk zijn. Maar op het afgesproken tijdstip was er niemand te zien. Wel stond de sluis open, maar door de brug konden we niet invaren. Nadat Joke gebeld had, kwam er dan toch een jonge man om de brug te bedienen, een half uur later.

Maar toen konden we weer verder en zetten koers naar Bar-le-Duc, inderdaad van dat water. De jachthaven was helemaal leeg en ons bleek later ook waarom. Aan de ene kant een drukke weg en aan de nadere kant een druk bereden spoorlijn. Verder waren de waterkranen en stroompalen afgesloten. Het havengebouw op slot en de havenmeester zou alleen 's morgens en tegen de avond een uurtje aanwezig zijn. Er stopten ook een paar campers, maar die gingen ook weer vlug weg. Maar wij wilden toch de stad even bekijken, dus de vouwfietsen maar te voorschijn gehaald. De oude (boven) stad was wel de moeite waard. Na wat boodschappen te hebben gedaan, besloten we om 16.00 uur toch maar te vertrekken, vooral omdat er een groot schip, pal achter onze boot was afgemeerd. Maar om Bar-le-Duc weer te verlaten, moest er nog een brug geopend worden. Dus maar weer gebeld en er zou iemand komen. We lagen vlak voor de brug te wachten, maar geen brugwachter. Wel heel veel campers i.v.m. de Tour de France. Maar na een uur nog niemand, dus maar weer gebeld. En ja hoor, op een brommertje kwam die zelfde jongeman aanrijden. Joke vertelde hem dat we ook nog door de sluis verderop wilde. En dat werd toen wel vlot geregeld. Omdat het tegen zessen liep konden we toch nog een paar sluizen passeren en

vonden een mooi plekje bij Longville onder sluis 34 aan een rustig weggetje.

Nadat wij de volgende ochtend (07 juli) weer waren vertrokken en in de sluis lagen, kwam een medewerker van de VNF ons vertellen dat er 4 sluizen verder op een vrachtschip ons tegemoet voer. Waarschijnlijk vond hij dat een bijzonderheid, omdat we al dagen geen vrachtverkeer meer waren tegen gekomen op dit traject. En inderdaad na een half uur kwamen we dat schip ook tegen. Het voer zeer traag uit de sluis en wij moesten helemaal naar de kant om

het te laten passeren! Na 16 km en 12 sluizen kwamen we zonder problemen aan bij de jachthaven van Ligny en Barrois, wat na Bar-le-Duc voor ons een verademing was.

Een mooie haven, die hoort bij een camping aan de overkant van de brug. Op een paar minuten loopafstand is een tankstation, waar we met jerrycans 80 ltr. diesel aangevuld hebben. Het is onderweg steeds maar weer afwachten, wanneer er een volgende gelegenheid is. Later bleek dat er op verzoek een tankwagen kwam, om diesel te leveren. De haven is voorzien van alle faciliteiten en dat voor een bedrag van € 5,- per dag. Zelfs een goede Wifi verbinding. Er zijn diverse supermarkten in het stadje. De haven biedt ook plaats aan campers, waarvan er een groot aantal stonden. Leuke gesprekjes gevoerd met de camperaars. We hadden prachtig mooi weer en bleven dan ook 2 dagen. De volgende dag

wilden we om 09.00 uur weer vertrekken, voeren de sluis in en toen gingen de deuren niet meer dicht. En ook nu bracht iemand van de VNF weer redding, al duurde het deze keer wat langer. Verderop waren meer storingen, maar die waren nu opgelost. De VNF medewerker zou een aantal sluizen met ons meerijden, voor het geval er toch weer problemen zouden zijn. Wat een service en gelukkig werkte alles weer prima.

Ons volgende doel op deze dag was de tunnel van

Mauvage, over een afstand van 23 km.

Hiervoor moesten we eerst wel 22 sluizen passeren. Maar zo als we vaker zeggen: één sluis tegelijk. We voeren weer alleen door een prachtig mooi gebied, afwisselend glooiende heuvels en dan weer bossen. Het water was erg schoon, wat wel het nadeel had, dat er veel plantengroei was. Maar gelukkig gaf dit geen problemen en met een gangetje van 8 km passeerden we sluis na sluis. Laat op de middag kwamen we bij het plaatsje Demange aux Eaux aan, de laatste halte vóór de tunnel. De aanleg plaatsen waren bezet en we voeren door naar het toeleidingskanaal tot vlak voor het stopbord van de tunnel. Deze tunnel is 4875 mtr. lang en normaal wordt je er door een elektrisch schuit door heen gesleept. Maar de volgende ochtend (10 juli) bleek dat de sleper defect was en we er op eigen kracht doorheen mochten varen. Maar wegens de uitlaat gassen met een tussenpauze van 10 minuten. Eerst werd er nog een vrachtschip behoedzaam voorbij onze boot gemanoeuvreerd en vervolgens mochten wij er als tweede door. Voor je plezier hoeft je het niet te doen, het is koud en slechts een beetje verlicht. Je bent dan ook blij als je na een uur weer de zon ziet.

Vanaf de tunnel gingen we nu bij alle sluizen naar beneden, tot Nederland aan toe. Dat gaat een stuk sneller, je vaart de sluis in, stapt op de kant om de lijnen om een bolder te gooien en tijdens het schutten hoeft je alleen de lijnen maar te vieren. Na 12 sluizen en een afstand

van wel 13 km. kwamen we aan in Void, waar we een ligplaats vonden pal vóór het VNF kantoor. Er is alleen een waterkraan, maar dat is voor ons genoeg. Het vaarwater was zo helder, het leek of je in een aquarium voer. Je kon alles op de bodem (2½ tot 3 metersdiep) zien liggen en tussen de planten zag je grote vissen zwemmen. Dat was heel bijzonder om te zien. Het stadje zag er leuk uit, maar na een tweede overnachting vertrokken we op 12 juli richting Troussey, vlak voor een T-splitsing. Vlak voor de splitsing vaar je via een

aquaduct over de Maas, dat dan nog een smal riviertje is en onbevaarbaar. Stuurboord uit kun je verder naar Toul en Nancy, maar wij gingen bakboord uit naar het Canal de l'Est, wat voorlopig de Maas nog vervangt. Heel veel Nederlanders komen vanaf België deze kant op, om via Nancy, de Moezel en de Rijn een rondje te varen. Dit merkten we al heel snel. In de eerste sluis op het Canal de l'Est hadden we al twee tegenliggers, bij de volgende ook en zo ging dat nog een poosje door. Veel mensen varen dan ook samen met anderen een tocht. We voeren door tot het plaatsje Euville bij sluis 5, vlak voor de stad Commercy. Hier was een mooie aanlegplaats met een waterkraan. Verder niet zo veel te beleven dus nog even op de fiets rond gereden en de boot gepoetst. Het weer was wisselend met af en toe een bui. De volgende morgen vertrokken we dan ook weer naar Commercy, waar een lange gratis steiger is. Water en stroom uit een paal, werkend met een pinpasje. Ook is er Wifi. Je ligt vlak bij het centrum en een groot winkelcentrum is op 10 minuten loopafstand. Een hele

grote Lidl en Match, een Aldi waren ze nog aan het bouwen. Naast de steiger is een camperplaats en een wielervedbaan. Commercy is een mooie stad om te zien en er was feest vanwege de Franse Nationale Feestdag, 14 juli. Het weer viel wel tegen en ook een gepland vuurwerk ging wegens harde wind daarom ook niet door.

We bleven twee dagen in deze stad liggen, inmiddels hadden we al 1220 km. gevaren. Zondag 15 juli vetrokken we weer, naar Saint Mihiel. Ook daar een mooie gratis steiger met

stroom en water. Een zeer gewilde ligplaats, zo bleek later. Wij waren er net voor de middag en vonden nog wel een plaatsje. Een BEGE 9.50 OK past er nogal gemakkelijk tussen. Later kwamen er nog een paar grote kruiser met hoge achterdekken. De laatste, 15 mtr. lang vond echter geen ligplaats en er ontstond bijna ruzie. Op stromend water heeft men liever geen boot langsrij, zo bleek. In deze stad zijn alle voorzieningen volop aanwezig. Ook het weer knapte weer helemaal op. Er was kermis, dus we hoefden ons niet te vervelen. We bleven hier 2 dagen. Dinsdag 17 juli gingen we weer verder, met als doel de plaats Dieue, wat ons wat tegen viel. Volgens de kaart moest er hier een ligplaats met voorzieningen zijn. Het was een rommelige kade, met wat oude scheepswrakken. Er stonden ook campers, die de twee stopcontacten al in gebruik hadden. We konden met verloopstekkers er nog wel bij aan, maar zo belangrijk vonden we het ook weer niet. Vanaf deze plaats bleken de sluizen 11 t/m 27 nog met de hand bediend te worden. Dit was voor ons de eerste keer dat we dit

meemaakten. Maar al snel hadden we in de gaten, dat de sluiswachters het op prijs stellen als je samen met hen ook een deur dicht draait. Het gaat natuurlijk ook vlotter en er is minder kans op storingen. Door de regen en harde wind, komt er nogal eens een tak in het water terecht, die vervolgens soms tussen de sluisdeur komt. Dit gaf onderweg een paar storingen, maar over het algemeen laat hulp niet lang op zich wachten. Na Dieue was ons volgende doel de stad Verdun. Een

naam die tot de verbeelding spreekt. Ook een mooie stad met een prachtige aanlegplaats. Voorzien van water en stroom en helemaal gratis. Nu is gratis ook betrekkelijk, want we hadden aan vignetten voor Frankrijk wel ruim € 170,- betaald. Maar daar staat tegenover dat heel veel voorzieningen dan wel gratis zijn. Verdun is een stad met natuurlijk heel veel voorzieningen, veel winkels en horeca.

De volgende dag zijn we naar de Citadel geweest, waar je met een automatisch, elektrisch aangedreven wagentje door de gangen wordt rondgereden. In verschillende ruimtes worden er dan 3D films geprojecteerd, waarmee de gang van zaken tijdens de oorlog wordt uitgelegd. Heel indrukwekkend, je wordt er stil van. Maar na 2 dagen gastvrijheid werd het weer tijd om verder te gaan en dus gooiden we op vrijdag 20 juli de touwen weer los. Door een bosrijke omgeving voeren we naar Consenvoye, 25 km. verderop. In een zijarm, vlak voor de sluis was er voor ons nog plaats. Het dorpje zelf stelt niet echt veel voor en brood moest je bij een depot bij een tankstation bestellen. Bij de aanlegplaats is ook hier weer plaats voor campers. De sluis heeft scheef aflopende kanten en daarom ligt er in de sluis een

drijvende steiger. Zo wordt schutten een makkie. Zaterdag 21 juli voeren we weer verder naar het plaatsje Dun-sur-Meuse, waar een lange steiger van ongeveer 70 mtr. is. Hier moet je echter wel liggeld betalen, maar voor € 8,- heb je alles bij de hand. Ook hier staan weer veel campers bij het water. Het dorpje is niet erg groot, maar ziet er wel leuk uit. De volgende dag was onze bestemming de plaats Stenay, 13 km. verderop. Een mooie stad met zelfs een Nationaal Biermuseum. Maar door het warme weer zijn we daar maar niet naar binnen gegaan. We

hadden een mooie ligplaats en op ons eigen terras (kuip) smaakte het bier bijzonder goed. Dat is echt leven als god in Frankrijk. Net naast de haven was een groot terrein, waar plaats was voor meer dan 50 campers. Hier weer een bedragje van € 7,- havengeld betaald, maar daarvoor heb je onbeperkt stroom en water, dus daar klagen we niet over.

De havens zijn over het algemeen toch niet duur in Frankrijk, als je al moet betalen.

Maandag 24 juli voeren we met stralend weer al weer verder. Na een defecte sluis (weer

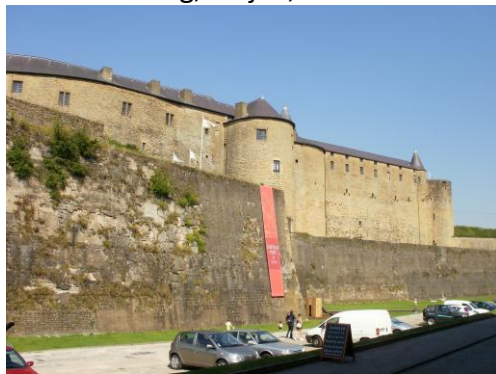

hout tussen de deur) en vlotte hulp konden we al snel weer verder. Na 18 km. vlak vóór sluis Alma, zou volgens de kaart een aanlegplaats was. We besloten om daar even aan te leggen voor een broodje. Toen we deze aanlegplaats, vlak na een bocht zagen, maakten we heel andere plannen. Er waren mooie picknickplaatsen en zelfs een BBQ, waar we natuurlijk ook gebruik van maakten.

Dus deze dag niet meer verder. Het uitzicht was ook heel leuk, want we keken uit op een

berghelling, waar een terrein voor parasailers was. Tot 's avonds laat zagen we ze opstijgen en soms vlogen er wel 10 door de lucht. De hele verdere dag zijn er twee boten langs gevaren, dus het was zeer rustig. De Maas stroomde vlak achter deze aanlegplaats en verderop voeren we steeds vaker op een stukje van de Maas, die vaak kruiste met het Canal de l'Est. Je merkt het dan meteen aan de snelheid van de boot, ongeveer 2 km. stroom mee. En nog verderop vaar je bijna alleen nog maar op de Maas.

Na een mooie dag vertrokken we de volgende ochtend (24 juli) We maakten een tussenstop in de plaats Mouzon, waar we water tankten. Er was ons eerder verteld dat je in Sedan geen water kon tanken, dus een gewaarschuwd mens telt voor twee! Het was erg warm, dus gingen we na het brood eten weer verder. Net boven sluis 36, bij het plaatsje Remilly-Aillicourt legden we aan voor de nacht. We vonden het te laat om nog naar Sedan te varen. Met een lijn aan een boom en een aan een spit, lagen we goed vast. Er kwamen nog een paar boten voorbij, maar men vaart over het algemeen rustig, dus je hebt er geen last van. Met een paar stoelen onder de boom en een koud drankje was het prima uit te houden. De andere dag, 25 juli, vertrokken we voor een kort tochtje van slechts 9 km. naar Sedan.

Daar aangekomen ontdekten we ook waarom we geen water konden tanken. De haven was afgezet met rood-witte linten en het was verboden om op de steigers te komen, wegens een eerder ongeluk. We mochten wel aan de overkant gaan liggen, aan een hoge wal. Dit zag er niet erg uitnodigend uit, maar omdat we boodschappen wilden doen, moest het maar voor een paar uurtjes. Nadat wij inkopen gedaan hadden en terug kwamen bij de boot, lagen er inmiddels nog een paar boten bij ons. Het werd

toch nog gezellig, dus we besloten toch maar te blijven.

Eerst zijn we het centrum gaan bekijken, wat er eigenlijk wel mooi uit zag. Een burcht met citadel vlak bij het water. Verder ook veel oude straatjes, die veel sfeer uitstraalden.

Het was nog steeds warm, dus de barbecue kon wel op de wal, lekkere kipkluijjes erop, dus dat smaakte weer prima. De burens kwamen af en toe even langs en zo werd het toch weer laat. Maar goed, haast hadden we niet, dus wat geeft het.

De volgende morgen voeren we naar Lumes, een plaatsje dat 12 km. vóór Charleville-Mezieres ligt. Het ligt wat verder van de Maas af, maar er is wel een mooie ponton, waar het prima lag. Omdat het weer tijd werd om water te tanken gingen we de volgende morgen, samen met nog een paar Nederlandse boten, naar Charleville, een stad waar we al vaker geweest zijn. Ook daar een lange drijvende steiger, die bijna vol lag. Maar zoals eerder gezegd, een BEGE-tje past er wel bij. De watertank eerst gevuld en toen de stad in. Aan de

overkant van de steiger lag een nagebouwd mini cruiseschip. Bij nader inzien, bleek de boot

33,5 meter lang te zijn en was te bezichtigen. Dat hebben we maar niet gedaan. Het centrum ziet er mooi uit en er zijn volop winkels. 's Avonds was er nog een wielervedstrijd, vlak bij het water.

Nadat we de volgende morgen (28 juli) een vers broodje gehaald hadden, gingen we met regen verder. Eerst door de sluis, waar nog een andere Nederlander met ons meevoer. Het ging steeds harder regenen, maar daar zijn regenpakken voor uitgevonden. Ons doel was 18 km. en 3 sluizen verder, naar Bogny-sur-Meuse. We wisten dat

daar een drijvende steiger was, met plaats voor ongeveer 4 boten. Hier bleek plaats te zijn en de stroomkasten waren vernieuwd. Je ligt daar altijd mooi en alles is in de buurt. Langs de Maas liggen mooie fietspaden. Het weer was ondertussen ook opgeknapt. 's Avonds bleek er een folkfestival te zijn, boven op de berg. Hier kwam veel volk op af. Maar wij hadden bij het eten al wat wijntjes op en zagen het niet zitten om dan die berg nog te beklimmen. Bovendien moest je in het donker weer naar beneden. Wel zijn we de volgende dag die berg opgeweest, wel zo veilig. Er staat daar een beeld van de Quatre Fils (4 zonen) van Aymon, genoemd naar een oude sage. Van boven af heb je prachtig uitzicht over de Maas! Later hebben we met de fiets nog een tocht gemaakt naar de plaats Monthermé. Dit is een echt toeristenplaatsje. Langs de Maas staan veel campers en het was er gezellig

druk. Toen we later weer terug waren bij de boot, lag de steiger helemaal vol. Gezellige praatjes gemaakt met andere watersporters. Ook kom je op een bepaald moment vaker dezelfde mensen tegen. En dan is het ervaringen uitwisselen. Nog laat buiten gezeten. Maandag 30 juli werd het toch weer tijd om verder te gaan en deze dag was Revin het doel, 24 km. verder op. Door het vele regenen, de laatste dagen, was het waterpeil gestegen en ook stroomde het veel meer. Maar dat kwam ons niet zo gek uit en met een flinke vaart voeren we richting Revin. Het water in de sluizen stond erg hoog en soms kon je de kade maar net zien. Aan de hand van de bolders op de sluis kon je zien waar je varen moest. Ook is het dan lastig om de stootwillen tussen wal en schip te krijgen. Eerst maar de sluis invaren

en dan met laarzen aan, de boot van de kant afhouden. Als dan het water zakt, vlug op de boot klimmen en mee naar beneden. Zonder schade lukte het ons weer en kwamen we veilig aan in de stad Revin. Gelukkig was er plaats voor ons, want deze haven is erg populair. Het ziet er dan ook prachtig uit met al die bloemen en planten. Ook is het toiletgebouw helemaal verbouwd met zeer mooie douches.

In deze haven hebben we dan ook voor het eerst op de wal gedoucht. We deden dit steeds op de boot, want die is er voor ingericht. En onderweg kom je niet altijd douches tegen. Je ligt in deze haven voor € 7,85 per nacht, inclusief alles. Vlak bij is een winkelcentrum en een tankstation, waar veel watersporters

diesel haalden. Wij hadden nog genoeg. Ook de vrouwelijke havenmeester is zeer behulpzaam en vriendelijk. Echt een aanrader!

Maar aan alles komt een eind en na 2 dagen toch maar weer verder. Woensdag 01 augustus weer verder naar Fumay. Een tochtje van 13 km, een tunnel en 3 sluizen. Aan het eind van de ochtend waren we er al, er was volop plaats aan een mooi aluminium steiger.

We troffen het, want er was nog markt. Dus eerst wat groente gekocht. Het was er gezellig druk. In Fumay staan erg oude huizen langs de Maas. Deze plaats heeft zijn bestaan te danken aan de leisteen. Je kunt het op de daken goed zien. Het is een leuk stadje om door heen te wandelen. Ook is de Maas hier erg mooi, met bergen op de achtergrond.

Inmiddels hadden we al 1470 km afgelegd. Het werd tijd om richting België te varen.

Maar eerst moesten we Givet nog passeren, het laatste stadje voor de grens. Ook hier zijn we al vaker geweest, maar het blijft een erg mooi stadje. Vanaf Fumay is het 24 km varen. Je komt nog in 4 sluizen en de laatste tunnel in Frankrijk is de tunnel van Ham, deze is 800 meter lang en erg donker. Vlak na de tunnel, vaar je via een bocht naar de volgende sluis. Als

je daar doorheen bent, zie je in de verte de Citadel van Givet al. Het was behoorlijk druk in de haven. Ook stroomde het meer dan anders en het was best lastig om goed bij de steiger te komen. Maar op de steiger stond hulp en zonder brokken legden we de boot vast. Ook hier weer douche, water en stroom, allemaal bij de prijs inbegrepen. We bleven één dag in Givet en voeren de volgende morgen (03 aug.) naar de laatste Franse sluis, de Quatre Cheminées. Hier moet je de afstandsbediening weer inleveren en

worden de papieren nog even gecontroleerd. Een klein stukje verder ben je dan weer in België, waar je bijna ongemerkt binnenvaart. Al vrij vlot voeren we naar de sluis van Hastière, waar we ons ook weer voor de papieren moesten melden. Maar gelukkig hebben we een z.g.n. MET nummer voor Wallonië, zodat alle gegevens in de computer staan. Een Engels stel, wat met ons de sluis invoer, moest de sluis weer verlaten, omdat blijkbaar de papieren niet op orde waren. We zouden deze dag doorvaren tot Anseremme, vlak voor Dinant. Daar is een mooie haven, waar we echter nog nooit geweest waren. Een tochtje van 19 km. en 3 sluizen. En inderdaad, komend vanaf de Maas vaar je onder een boogbrug door, een havenkom in. Op de kant bij het havengebouw werden we al opgewacht en kregen hulp bij het afmeren. Vlak voor het kantoor met een prima Wifi verbinding. Anseremme is een klein, maar zeer populair toeristenplaatsje. De rivier de Lesse stroom hier in de Maas en wordt druk bevaren met kano's. Verder zijn er de nodige winkels en met de fiets ben je zo in Dinant. De volgende morgen, 04 augustus, voeren we eerst voor een korte stop naar Dinant voor een vers broodje en toen verder de Maas af. Ons plan was om net boven de sluis van Rivière te gaan liggen. Dat hadden we al eerder gedaan, maar de sluiswachter vertelde ons dat het nu verboden was. Jammer, maar het was niet anders. We besloten om dan maar door te varen naar Namen, een tocht van 37 km en 7 sluizen. Het ging redelijk vlot en 's middags waren we er al. Eerst maar even diesel getankt bij de jachthaven van Namen. Achteraf bleek dat de diesel in België duurder was dan in Nederland. Hierna voeren we de monding van de Sambre in, tegenover de Citadel, een plek waar we vaker liggen. Je hebt dan geen last van het varen op de Maas. Op de Sambre passeren ook wel boten, maar minder. Je loopt binnen 3 minuten naar het centrum. We troffen het, want van 03 tot 19 augustus werd het Festival Dounya gehouden, een multicultureel festival. Met vooral veel muziek, eten, kleding en sieraden uit diverse werelddelen. Iedere dag gratis optredens op diverse podia. Met als hoogtepunt werden er 's avonds 3D voorstellingen geprojecteerd op de Citadel. Heel bijzonder. Het weer was prachtig en zondags hebben we een heel stuk langs de Maas gelopen. Op het terras van de jachthaven speelde een jazz orkest, waar we met een lekker witbiertje naar geluisterd hebben. Maandag 06 augustus gingen we weer verder met als

bestemming Huy (Hoei). Nadat we Namen hadden verlaten, moesten we eerst wachten bij een grote sluis. Je merkt ook dat het op dit deel van de Maas veel drukker is met beroepsvaart. Het voordeel is wel dat er vanaf nu minder sluizen zijn richting Nederland, die ook wel vlot bediend worden. In Huy aangekomen bleek dat de haven al vol was. We konden langszij afmeren bij een Nederlands boot, een voormalig omgebouwd vrachtscheepje.

Om de benen te strekken liepen we 's middags naar het centrum van Huy, een afstand van

ongeveer 4 kilometer. In het centrum was het gezellig druk en natuurlijk hebben we een lekker Belgisch biertje (Charles Quint) gedronken. Toen we later het havengeld gingen afrekenen, bleek de havenmeester ons te kennen. Hij had ons zien liggen in de plaatsen Fumay, Givet en Anseremme, toen hij daar met zijn eigen boot ook lag! Dinsdags gingen we bijtijds weer verder naar Luik, omdat we daar niet te laat wilden aankomen. Vlak voor Luik zagen we een gezonken vrachtschip liggen. Gelukkig aan de kant, zodat we er wel voorbij konden. De haven van Luik ligt in een zijarm van de Maas, dicht bij het centrum. Je hebt er een

lange steiger voor passanten, waar nog plaats was. Achteraf bleek dat veel schippers van te voren reserveren, maar zoals eerder gezegd, voor een BEGE is nog wel plaats. Het blijkt ook, dat als je een week wil blijven, hoef je maar voor 3 dagen liggeld te betalen. Wel voor iedere dag € 1,- stroom, maar geen extra liggeld meer.

En in Luik is genoeg te beleven, in het bijzonder de zondagse markt op de kade langs de Maas. Meer dan 4 kilometer aan kramen. Het nieuwe TGV station is ook heel bijzonder om

te zien. Gemaakt van veel staal en glas en allemaal ronde vormen. We hebben er veel foto's van gemaakt. Ook het centrum is mooi, met veel winkels en terrassen. Al met al hebben we ons 6 dagen prima vermaakt. De volgende stop zou Maastricht worden. Een populair plekje is aan de pier tussen de bruggen over de Maas. Je moet er in het seizoen niet te laat aankomen. Maandag 13 augustus vertrokken we dan ook vroeg in de ochtend richting Maastricht. De tocht verliep voorspoedig en na ruim 2 uur lagen we al voor de sluis van Lanaye (Ternaaien).

Na aanmelden via de marifoon, kregen we te horen

dat we in de grote sluis konden schutten. Er werd juist aan de andere kant ingevaren. Een klein half uurtje later, lagen we helemaal alleen in de grote sluis, aan een drijvende bolder. En al vrij vlot zakten we 14 meter naar beneden. Rond koffietijd waren wij in Maastricht. Inmiddels hadden we al 1643 km gevaren. Er vertrok juist een boot vanaf de pier, dus we hadden ook een plekje. Later op de ochtend kwamen er meer boten en ging men dubbel liggen. Maastricht is natuurlijk een prachtige stad om te liggen. Een winkelcentrum vlak voor de deur, de markt op loopafstand en vooral veel gezelligheid. De stad wordt dan ook veel bezocht door toeristen. Het was erg warm, dus wij hebben ook een lange wandeling gemaakt in het Jekerdal, langs de Jeker. Tegenover onze ligplaats heb je een mooi uitzicht op de rondvaartboten, die de hele dag massa's mensen trekken. Maar na 3 dagen warmte vonden we het weer tijd om te vertrekken, donderdag 16 augustus. Ons plan was om vanaf Maastricht een beetje vlot door te varen naar Friesland, waar we ook nog wat tijd wilden doorbrengen. Even bij de kinderen en kleinkinderen langs, die in Woudsend en Sneek vlak bij het water wonen.

Dus onze eerste etappe van Maastricht werd Belfeld, 67 km verderop. Eigenlijk was Venlo het plan, maar omdat het al laat was, waren we bang daar geen plaats meer te krijgen.

Direct uit de sluis van Belfeld kregen we toestemming om aan de wachtsteiger te overnachten. Ook een ander Nederlandse boot kwam hier liggen.

De volgende stop werd Cuijk, 66 km. varen. Op de Kraaijenbergse plassen meerden we vrijdag 17 aug. af in jachthaven Brasker. Een zeer mooie haven, waar je vriendelijk wordt ontvangen. Het was nog steeds warm, dus we deden het wat rustig aan. Wel op de fiets wat rond gereden. Zondag 19 aug. vertrokken we weer, met als doel Arnhem. Eerst via het Maas-Waalkanaal naar de sluis van Weurt. Vandaar uit tegen de stroom de Waal op. De verkeerspost van Nijmegen meldde ons dat we veilig de Waal konden opvaren. In de bocht bij Nijmegen was de stroom zeer sterk. Vol gas haalden we nog geen 6 km. per uur. Maar voorbij Nijmegen en varende aan de stuurboordkant tussen de kribben, haalden we toch meer snelheid. De Waal vinden wij een mooie rivier om te varen. Buiten de tonnen hadden we van de beroepsvaart geen last. Vervelender zijn de snelvarende watersporters. Vooral op het Pannerdens kanaal en de IJssel is het in het weekend niet altijd leuk. Daarom meerden wij, na 50 km varen af in de jachthaven van Jason in Arnhem. Deze jachthaven heeft onlangs de steigers vernieuwd en je bent er altijd van harte welkom. Maandagmorgen was het op de IJssel een stuk rustiger en was het prettig varen. We legden in één dag 95 km. af, daarbij natuurlijk wel wat geholpen door de stroom. Tegen de avond kwamen we in de jachthaven van Hattem aan.

Dinsdagmorgen 21 aug. voeren we via de Spooldersluis bij Zwolle naar de Arembergergracht bij Zwartsluis om vanaf daar via Giethoorn, Ossenzijl, Woudsend, Staveren en Sneek op 06 september weer veilig thuis in Leeuwarden te komen.

Al met al konden we terug zien op een mooie reis, over het algemeen met mooi weer en zonder grote problemen.

In 16 weken was de totale afstand 2156 kilometer, waarvan 13,6 km door de tunnels.

Het totale aantal sluizen was 261, in Nederland, België en Frankrijk.

We maakten 264 draaiuren en verbruikten daarbij gemiddeld bijna 2 liter diesel per uur.

Het verbruik was 527 liter diesel voor een totaal bedrag van € 774,36. Gem. € 1,47 p.ltr.

Aan vignetten betaalden we in België € 25,- en in Frankrijk € 172,90

Het totale havengeld in Nederland, België en Frankrijk bedroeg € 398,-

Voor belangstellenden zijn we altijd bereid om meer informatie te geven.

Eric en Joke van den Hurk

Aan boord van de Octavus, een BEGE 9.50 OK, voorzien van een 3 cilinder 40 pk Yanmar motor.

